म इंद्रवत्स्वाङ्गतः म इंद्रवत्स्वाङ्गतः । मुब्रक्ता यज्ञः मुशमी वर्मूनां देव७ राधो जनानाम् ॥३४॥

का॰ [१७.१५.१०.] अषाढावेलायाः पुरस्तादृक्तीरेना व इति । अषाढावे-लायाः पुरस्तात्तिस्रो वृक्तीष्टका रुना व इति तिसृभिरुपद्धातीत्यर्थः ॥ तिस्रो बुक्त्यः प्रगायः सम्ह्ययम्यनेन स्क्रयसम्पाद्नं प्रगायः तत्र बृक्तीसतोबृक्ती-भ्यां तिस्रो वृक्तयः कृताः यस्यास्तृतीयो दादशाचरोऽन्ये त्रयोऽष्टाणाः सा वृक्त-ती रुना वोज्यम्भिं नमसोजी नपातमाङ्गवे । प्रियं चितिष्ठमर्ति । स्वधरं विश्वस्य इतममृतमिति ॥ यस्याः प्रथमिदतीयौ दादशार्णी दितीयतुर्वावष्टार्णी सा सतोवृ-क्ती स योजते अक्षा विश्वभोजसा स उद्गवत्स्वाङ्गतः । सुब्रक्ता यज्ञः सुशमी वम्नां देव एराधो जनानामिति ॥ तत्र बृह्त्यास्तुरीयं पादं हिरावर्त्य सतोबृह्-त्याः पूर्वार्धेन सक् दितीया बृक्ती कृता सतोबृक्त्या दितीयपादं दिरावर्त्य त-स्या रवोत्तरार्धेन सक् तृतीया बृक्ती कृता रवं तिस्रो बृक्त्यः संक्तियां पिठ-ताः तत्रावर्तितपादानामर्थालराभावाद्वे ऋचौ व्याख्यायेते ॥ एना वः । विभक्ते-गुकारः हे ऋविय्वतमाना वो युष्माकं सम्बन्धिना एना एनेन नमसान्नेन हवि-र्लन्नणेनाग्निमक्माङ्गवे श्राक्वामि । वो युष्माकमेनमग्निं नमसाङ्गव इति वा । कीरशमग्निमूर्जी नपातमपां पौत्रम् प्रियं यजमानानां प्रीतिकृतुम् चेतिष्ठमतिश्येन चेतिवतारम् तुरिष्ठिमेयःस्विति [पा॰ ६.४.१५४.] इष्टिन परे तृचो लोपः । ऋर-तिमलमितं पर्वाप्तमितं यदा रितरूपर्मस्तद्रितम् सदोग्यमयुतमित्यर्थः । स्वधरं शोभना ग्रधरा यज्ञा यस्य तम् । विश्वस्य द्वतं सर्वस्य यज्ञमानजनस्य सर्वस्य जग-तो वा दूतवत्कार्यकारिणम् सर्वस्य हि गृहे दाहपाकादिकार्यकर्वात् । ग्रमृतं मर्गारिहतम् ॥ अय सतोवृहती व्याच्यायते । स योजते । यमग्रिमाद्धयामि सो र्गाः ग्रुषा ग्रुषो रोषरिहतौ साधू विद्यभोतसा विद्यं भुन्नते तौ विद्यभोतसी सर्वस्य भोकारी दितीयादिवचनस्थाने म्राकारः भुतेरसुन् ठ्वंविधावश्वी रथे यो-तते युनिक्त विशेषणाभ्यां विशेष्यमश्चपदं रथपदं चाध्याकार्यम् । स व्वाग्निः रथा-रूठः सन् स्वाङ्कतः शोभनप्रकारेणाङ्कतः सन् उद्रवत् द्रवति गङ्ति दु गतौ णि-श्रिदुसुम्य इति [पा॰ ३.१.४६.] लुङि चङ् दिवम् ग्रउभावगुणाभावावार्षा । कुत्र